

ПРОТОКОЛ

№ 391

гр. Пазарджик, 16.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Попова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
Сложи за разглеждане докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно
гражданско дело № 20225200500286 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

За жалбоподателя „Йеттел България” ЕАД, редовно призован не се явява
представител.

Ответникът по въззивната жалба М. О. М., редовно призован не се явява.
За него се явява адв. М., редовно упълномощен.

Адв.М. : - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото,
затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С разпореждане №514/15.06.2022 год., на основание чл.267 от ГПК е
извършен доклад по делото. Препис от разпореждането е връчен на страните.

С Решение № 168/16.02.2022г., по гр.д. № 3270/2020г. по описа на РС
Пазарджик, съдът е приел за установено на основание с правно основание
чл.422 ГПК, във връзка с чл. 415 ГПК във вр. с чл.79 ЗЗД, по отношение на М.
О. М., ЕГН *****, с адрес: с. М., ул. „Т, № 5, че съществува вземане на
„Теленор България” ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на
управление: гр. София, район “Младост”, ж. к.“Младост 4“, Бизнес Парк

София, сграда 6, чрез упълномощен адвокат В. Г. за сумата в размер на 79,85 лева, незаплатени далекосъобщителни услуги за абонатен номер № 006171350 за периода от 20.10.2018 г. до 19.01.2019 г., за която са издадени фактури № 7280933254/20.11.2018 г., № 7282267305/20.12.2018г., № 7283604271/20.01.2019 г. за периода от 20.10.2018 г. до 19.01.2019 г., за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 431/2020 г. по описа на РС Пазарджик, като е отхвърлил иска за сумата над присъдена от 79,85 лева до претендирания размер от 94,21 лева, т.е. за сумата от 14,36 лева като неоснователен и недоказан.

ПРИЕЛ Е ЗА УСТАНОВЕНО, на основание с правно основание чл.422 ГПК, във връзка с чл. 415 ГПК във вр. с 342 и сл. ТЗ, по отношение на М. О. М., ЕГН *****, с адрес: с. М., ул. „Т, № 5, че съществува вземане на „Теленор България” ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, район “Младост”, ж. к.“Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, чрез упълномощен адвокат В. Г. за сумата в размер на 64,62 лева, за устройство Н,, по Договор за лизинг от дата 25.08.2018 г. сключен във връзка с договорен абонамент за номер 0899/054731, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично

задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 431/2020 г. по описа на РС Пазарджик

ОТХВЪРЛИЛ е предявените от „Теленор България” ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, район “Младост”, ж. к.“Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, чрез упълномощен адвокат В. Г., против М. О. М., ЕГН *****, с адрес: с. М., ул. „Т, № 5 искове с правно основание чл.422 ГПК, във връзка с чл. 415 ГПК във вр. с чл.92 ЗЗД, за приемане на установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата в размер 232,26 лева, неустойка за предсрочното прекратяване на договорен абонамент за номер 0899/054731 от дата 25.08.2018 г. със срок на действие до 25.08.2020 г. предсрочно прекратен на 04.02.2019 г. по вина на абоната, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 431/2020 г. по описа на РС Пазарджик като неоснователен и недоказан.

ОСЪДИЛ е на основание чл.78, ал.1 ГПК М. О. М., ЕГН *****, с

адрес: с. М., ул. „Т, № 5, ДА ЗАПЛАТИ на „Теленор България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, район “Младост”, ж. к.“Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сумата в общ размер на 188,40 лева, представляваща сторените разноси в исковото и заповедното производство.

ОСЪДИЛ е на основание чл.78, ал.3 ГПК „Теленор България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, район “Младост”, ж. к.“Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6 ДА ЗАПЛАТИ М. О. М., ЕГН *****, с адрес: с. М., ул. „Т, № 5, сумата в размер на 189,18 лева разноси.

Срещу постановеното решение в законния срок е постъпила въззивна жалба от Адв. В. П. Г., в качеството и на пълномощник на „ЙЕТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, /с предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“, в частта, с която ищцовата претенция е отхвърлена. Намира постановения краен съдебен акт за неправилен и необоснован. Основния отхвърлителен мотив на съда бил, че едностранното прекратяване на договора за мобилни услуги по правната си същност представлява разваляне на договора по смисъла на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД. Както е съда е приел, че единствената възможност изправната страна по един двустранен договор, да се ползва от тази възможност е да бъде изпълнено изискването да се отправи изявление до неизправния съконтрагент, съдържащо по ясен и недвусмислен начин волята на изправната страна за разваляне на договора. Коментирани били разпоредбите на общите условия към договора за мобилни услуги, като са посочени чл. 196 и чл. 75 от ОУ, като е посочено, че едностранното прекратяване на сключен индивидуален договор не настъпва автоматично поради изпадане на потребителя в забава, а само дава право на оператора да прекрати договора. Съдът бил приел, че щом не са ангажирани доказателства за достигане до ответника на писмено изявление на кредитора за разваляне на договора, каквото е необходимо съгласно чл. 87, ал. 1 от ЗЗД при сключен писмен договор, то последица за заплащане на неустойка не следва да е налице. Съдът приема, че сключеният между страните договор за мобилни услуги не е бил прекратен (развален по смисъла на чл.87, ал. 1 от ЗЗД), преди изтичане на уговорения срок. При което предявения иск за неустойка следва да се отхвърли като неоснователен.

На първо място намират, че съдът не бил направил задълбочен анализ на договорните отношения между страните, доколкото ищцовото дружество изрично се е позовало на клауза в общите условия за възможността да прекрати едностранно договорните отношения между страните по договора за мобилни услуги. Твърди се, че съдебната практика по отношение на характера на разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД е непротиворечива и съобразяването на това, че нормата е диспозитивна, то следвало да се приеме, че изискването за писмено предизвестие в едномесечен срок не е императивно и не следва да се приема, като правило, от което не може да има отклонение. Имайки предвид, че нормата не е императивна, т.е. кредиторът няма правно задължение и/или обвързаност по отношение прекратяването на договора, да представи на длъжника предизвестие за прекратяване на договорните отношения, то намира разсъжденията на съда в тази насока за незаконосъобразни и несъобразени със съдебната практика, при което не само с исковата молба може да се уведоми длъжника за прекратяване на договорните отношения, а напротив с всяко съглашение, което има силата на закон между страните.

Съдът изрично бил посочил, че в отношенията си ищецът е бил изправна страна, която е изпълнила всички свои задължения по договора за мобилни услуги и по договор за лизинг. В тази връзка е цитирана разпоредбата на чл. 20а от ЗЗД, по отношение на силата на постигнатите съглашения между страните, в т.ч. и Общите условия към договора за мобилни услуги.

МОЛЯ да обърнете внимание на следното:

Ищцовото дружество се е позовало изрично на чл. 196 - Теленор има право да откаже сключване на индивидуален договор или едностранно да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, в случай че потребителят: „буква „в“ - не е платил дължими суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно тези Общи условия.“ В общите условия изрично е посочена възможността на ищцовото дружество да дерогира правилото по чл. 87, ал. 1 от ЗЗД, което съдът неправилно е приел, че не е така. Дружеството ИЕТТЕЛ / ТЕЛЕНОР е съобщило възможността да бъде прекратен договор за мобилни услуги без да е нужно да се изпраща едномесечно предизвестие в хипотезите на чл. 196 от Общите условия /ОУ/, като в конкретния случай, безспорно по делото е установено, че длъжникът е неизправна страна и не заплаща дължими суми след изтичането на сроковете

за плащане по индивидуалния договор, съответно ОУ. „ЙЕТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, било дерогирало законовата разпоредба за писмено едномесечно предизвестие, което следва да достигне до неизправната страна. За да се избегнат всякакви съмнения, че разпоредбата на чл. 196 дерогира правилото на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД, следва да се вземе предвид, че ищцовото дружество прави разлика между неизправността на абонатите и е предвидил най-тежката санкция при най-тежките неизпълнения на договора. Видно от двете клаузи в общите условия било, че мобилният оператор прави разграничение между видовете неизпълнение на абонатите, при което и е предвидил различни способи за прекратяване на договорите при различните видове неизпълнение. Доколкото единственото задължение, което абонатът има по договора за мобилни услуги и/или договор за лизинг, сключен с мобилния оператор е, да заплати дължимите месечни абонатментни/лизингови такси/вноски в срок, то е нормално при неизпълнението на това единствено задължение, да се пристъпи към прекратяване на договорните отношения. Отбелязва се изрично, че в общите условия е посочено, че при неизпълнение на едно месечно задължение операторът може да пристъпи към предсрочно прекратяване на договорните облигационни отношения без да е нужно да представя писмено предизвестие в едномесечен срок. Това било видно от изричното уточнение, че е предвидено, в чл. 19в, че следва да се даде изрично писмено предизвестие в определените хипотези. Видно от иначе правилните разсъждения на РС Пазарджик е, че съдът е приложил правилно закона и е изследвал основните въпроси по делото, но е пропуснал да разграничи чл. 196, буква „в“ от чл. 19в от общите условия, при което е стигнал до заключението, че ищцовото дружество не е дерогирало изрично чл. 87, ал. 1 от ЗЗД, при което следва и постановяването на едно неправилно съдебно решение. Намира, че длъжникът-неизправна страна в договорните отношения, следва да търпи негативите изложени в т. 11 от договора за мобилни услуги т. IV от допълнително споразумение, при което е посочено изрично, че същия ще дължи не повече от три абонаментни такси и част от получената от него отстъпка при получаването на мобилното устройство. В конкретния случай, с постановеното решение на съд било безспорно установено, че длъжникът не е изпълнил задълженията си по договора за мобилни услуги. В такъв случай, при действителното на разпоредбата на чл. 196, буква „в“ от общите условия

следва да се приеме, че ищцовото дружество е могло да прекрати договора едностранно и без да е дължало писмено предизвестие в едномесечен срок, като съгласно клаузата на чл.19б, и разграничена от тази на чл.19в, следва да се приеме, че разпоредбата на чл.87, ал. 1 от ЗЗД, която е диспозитивна е дерогирана съгласно общите условия, а в същото време е и налице основанието на чл. 19б, буква „в“ поради неизпълнението на единственото задължение на длъжника - да заплати месечния абонамент. Колкото до възраженията за неравноправност на договорната клауза за неустойката поставени от ответника в съденото заседание, моли, да не се приема същото. В действителност е имало период, в който договорните клаузи за неустойка били неравноправни и са подлежали на отхвърляне, но това е променено със споразумение между ТЛЕНЕНОР и КЗП. Променени били договорите за мобилни услуги сключени след споразумението от дата 11.01.2018г., като същите са съобразени изцяло с договореното с КЗП условие, неустойката да не надхвърля тримесечния абонамент. В конкретния случай били записани, че абонатът дължи най-много три месечни абонаментни такси. А поради наличието на предадено устройство с огромна отстъпка, която е обвързана единствено с изпълнението на договор за мобилни услуги и договора за лизинг.

Искането е да се отмени решението, като неправилно и необосновано и се уважи иска. Претендират се разноси.

В законния срок е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от адв. Л.М., като пълномощник на М. О. М..

Моли да се потвърди решението на съда в обжалваната му част като правилно, законосъобразно и обосновано. Претендират се разноси за въззивната инстанция. Твърди се, че неправилни и необосновани били изложените във въззивната жалба доводи, че съдът е пропуснал да обсъди важни обстоятелства които биха довели до различен краен съдебен акт. Във въззивната жалба се излага, че съдът не е направил задълбочен анализ на договорните отношения между страните, доколкото ищцовото дружество се е позовало на клауза в общите условия за възможността да прекрати едностранно договорните отношения между страните по договора за мобилни услуги. Действително както се твърди във въззивната жалба разпоредбата на чл.87, ал.1 от ЗЗД е диспозитивна, както и съгласно чл.19б от Общите

условия ищцовото дружество може да прекрати едностранно договора за мобилни услуги без да е нужно да изпраща едномесечно предизвестие. При всички случаи обаче било необходимо волеизявлението му да достигне до отсрещната страна, за да е налице прекратяване на договора преди изтичане срока му на действие, което пък от своя страна да обуславя основателност на претенцията за неустойка, какъвто не е настоящия случай.

На следващо място твърди, че правилни били изводите на съда, че съгласно чл.19б и чл.75 от Общите условия едностранното прекратяване на сключен индивидуален договор не настъпва автоматично поради изпадане на потребителя в забава, а само дава право на оператора да прекрати договора. Правилни били изводите на съда, че по делото липсват ангажирани доказателства за достигане до ответника на писмено изявление на ищеца за разваляне на договора, каквото е необходимо съгласно чл.87, ал.1 ЗЗД, щом договорът е сключен в писмена форма. Неспазването на това изискване опорочава твърдяното от ищеца разваляне на договора по вина на абоната, което би имало за последица задължение за заплащане на неустойка. Съдът бил съобразил и, че в случая препис от исковата молба и приложенията към нея е връчен на ответника на 05.03.2021г., т.е. след изтичане на срока на договора - 25.08.2020г., поради което не може да има за последица възникване на задължение за неустойка. Основанието за заплащане на неустойка е „прекратяване на договора преди изтичане на срока, посочен в настоящия раздел“, т.е. преди изтичане на първоначалния срок на договора, в случая преди 25.08.2020г. По делото липсват доказателства за разваляне на договора преди тази дата, поради което правилно и обосновано съдът приема, че следва да се отрече дължимостта на неустойката.

Искането е да се потвърди решението.

Във въззивната жалба и отговорът на въззивната жалба не сочат доказателства. Не се правят доказателствени искания.

Адв. М.: - Нямам възражение по доклада. Оспорвам въззивната жалба. Поддържам съображенията изложени в писмения отговор на същата. Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноски по чл.80 от ГПК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представения от пълномощника на ответника списък на

разноски по чл.80 от ГПК.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. М. : - Ув. Окр. Съдии, моля да оставите въззивната жалба без уважение и потвърдите решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно и обосновано. Правилни са изводите на съда ,че по делото липсват доказателства за разваляне на договора, поради което неустойка не се дължи. Моля да присъдите разноските на доверителя ми за въззивната инстанция

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 9,55 часа.

Председател: _____

Секретар: _____